

31989L0369

L 163/32

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

14.6.1989

DIREKTIVA SVETA
z dne 8. junija 1989
o preprečevanju onesnaževanja zraka iz novih sežigalnic komunalnih odpadkov

(89/369/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 130s Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker programi varstva okolja Evropske skupnosti iz let 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾, 1983 ⁽⁶⁾ in 1987 ⁽⁷⁾ poudarjajo pomembnost preprečevanja in zmanjševanja onesnaževanja zraka;

ker je v Resoluciji Sveta z dne 19. oktobra 1987 ⁽⁷⁾ o programu varstva okolja za obdobje od 1987 do 1992 navedeno, da je za ukrepanje Skupnosti pomembno, da se osredotoči med drugim na izvajanje ustreznih standardov, zato da zagotovi visoko raven javnega zdravja in varstva okolja;

ker Direktiva Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽⁸⁾ določa, da je treba odpadke odstraniti tako, da se ne ogroža zdravje ljudi in ne škoduje okolju; ker v ta namen ista direktiva predpisuje, da mora vsak obrat ali podjetje, ki ravna z odpadki, pridobiti dovoljenje pristojnega organa, ki se med drugim nanaša tudi na potrebne previdnostne ukrepe;

ker Direktiva Sveta 84/360/EGS z dne 28. junija 1984 o boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov ⁽⁹⁾ določa, da

je za obratovanje novih industrijskih naprav in zlasti sežigalnic odpadkov potrebno predhodno dovoljenje; ker se to dovoljenje lahko izda le, ko so sprejeti vsi ustrezni ukrepi za preprečevanje onesnaževanja zraka, skupaj z uporabo najboljše razpoložljive tehnologije brez čezmernih stroškov;

ker navedena Direktiva 84/360/EGS predvideva, da Svet, če je potrebno, na predlog Komisije soglasno na podlagi najboljše razpoložljive tehnologije, ki ne povzroča čezmernih stroškov, določi mejne vrednosti emisij in ustrezne merilne tehnike in metode;

ker sežiganje komunalnih odpadkov povzroča emisije snovi, ki lahko onesnažijo zrak in s tem škodujejo javnemu zdravju in okolju; ker ima lahko v nekaterih primerih tako onesnaževanje čezmejne učinke;

ker so tehnike za zmanjševanje emisij nekaterih onesnaževal iz sežigalnic komunalnih odpadkov dobro uveljavljene; ker se lahko ekonomsko sprejemljivo uporabljajo v novih sežigalnicah; ker so sredstvo za doseganje koncentracij onesnaževal v zgorevalnih plinih, ki ne presegajo določenih mejnih vrednosti;

ker naj bi se mejne vrednosti Skupnosti za dioksine in furane določile čim prej;

ker imajo vse države članice zakone in druge predpise o boju proti onesnaževanju zraka iz stacionarnih naprav; ker imajo številne države članice posebne določbe o sežigalnicah komunalnih odpadkov;

ker Skupnost z določanjem mejnih vrednosti emisij in drugih zahtev za preprečevanje onesnaževanja pomaga povečevati učinkovitost ukrepanja držav članic pri boju proti onesnaževanju zraka iz sežigalnic komunalnih odpadkov;

ker za zagotovitev učinkovitega varstva okolja potrebno določiti zahteve in pogoje za dovoljenje za vsako novo sežigalnico komunalnih odpadkov; ker morajo te zahteve vključevati obveznost upoštevanja mejnih vrednosti emisij za določena onesnaževala in ustrezne pogoje sežiga, ob upoštevanju tehničnih značilnosti naprave in obratovalnih pogojev;

ker je treba predvideti ustrezne merilne metode in postopke preverjanja v sežigalnicah; ker mora biti javnost obveščena o predpisanih pogojih in doseženih rezultatih;

⁽¹⁾ UL C 75, 23.3.1988, str. 4.

⁽²⁾ UL C 69, 20.3.1989, str. 219.

⁽³⁾ UL C 318, 12.12.1988, str. 3.

⁽⁴⁾ UL C 112, 20.12.1973, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 139, 13.6.1977, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 46, 17.2.1983, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 328, 7.12.1987, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39.

⁽⁹⁾ UL L 188, 16.7.1984, str. 20.

ker je poleg določitve mejnih vrednosti emisij pomembno tudi vzpodbujati razvoj in širjenje znanja in uporabe čistih tehnologij kot del preprečevalnih ukrepov pri boju proti onesnaževanju okolja v Skupnosti, zlasti glede odstranjevanja odpadkov;

ker skladno s členom 130t Pogodbe sprejete takih določb Skupnosti državam članicam ne preprečuje, da ohranijo ali vpeljejo strožje ukrepe za varstvo okolja, združljive s Pogodbo,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Za namene te direktive pomeni izraz:

1. „Onesnaževanje zraka“ človekovo neposredno ali posredno vnašanje snovi ali energije v zrak, ki povzroča take škodljive učinke, da ogroža človekovo zdravje, škoduje živim virom in ekosistemom in materialni lastnini ter zmanjšuje ali ovira možnosti za uživanje okolja in druge zakonite načine rabe okolja.
2. „Mejna vrednost emisij“ koncentracijo in/ali maso onesnaževala, ki se v emisijah naprav v določenem obdobju ne sme preseči.
3. „Komunalni odpadki“ gospodinjske odpadke, kakor tudi odpadke iz obrti ali trgovine ter druge odpadke, ki so zaradi svojih lastnosti ali sestave podobni gospodinjskim odpadkom.
4. „Sežigalnica komunalnih odpadkov“ kakršno koli tehnično opremo, ki se uporablja za obdelovanje komunalnih odpadkov s sežigom, ne glede na to, ali se toplota, proizvedena pri sežigu, izrabljuje ali ne, vendar so izključene naprave, ki se

uporabljajo posebej za sežig blata iz čistilnih naprav, kemičnih, strupenih in nevarnih odpadkov, medicinskih odpadkov iz bolnišnic ali drugih vrst posebnih odpadkov na kopnem ali na morju, čeprav se v teh napravah lahko sežigajo tudi komunalni odpadki.

Ta opredelitev zajema zemljišče in celoten obrat, ki ga sestavljajo sežigalna naprava, sistemi za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom ter naprave in sistemi za preverjanje postopkov sežiganja in stalno beleženje in spremljanje pogojev sežiga.

5. „Nova sežigalnica komunalnih odpadkov“ sežigalnico komunalnih odpadkov, za katero se obratovalno dovoljenje izda od dneva iz člena 12(1) naprej.
6. „Nazivna zmogljivost“ sežigalnice vsoto sežigalnih zmogljivosti peči, ki sestavljajo sežigalnico, kot jo je določil projektant in potrdil upravljavec, zlasti ob upoštevanju kurilne vrednosti odpadkov, izražena kot količina v eni uri sežganih odpadkov.

Člen 2

Države članice brez vpliva na člen 4 Direktive 84/360/EGS z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da so pogoji iz členov 3 do 10 te direktive priloženi predhodnemu dovoljenju, potrebnem za obratovanje vseh novih sežigalnic komunalnih odpadkov po členu 3 Direktive 84/360/EGS in členu 8 Direktive 75/442/EGS.

Člen 3

1. Za nove sežigalnice komunalnih odpadkov se uporabljajo naslednje mejne vrednosti emisij, standardizirane pri temperaturi 273 K, tlaku 101,3 kPa in 11 % kisika ali 9 % CO₂ v suhem plinu:

Mejne vrednosti emisij v mg/nm³ v odvisnosti od nazivne zmogljivosti sežigalnice

Onesnaževalo	manj kakor 1 tona/h	1 tona/h ali več, vendar manj kakor 3 tone/h	3 tone/h ali več
Celotni prah	200	100	30
Težke kovine			
— Pb + Cr + Cu + Mn	—	5	5
— Ni + As	—	1	1
— Cd in Hg	—	0,2	0,2
Klorovodikova kislina (HCl)	250	100	50
Fluorovodikova kislina (HF)	—	4	2
Žveplov dioksid (SO ₂)	—	300	300

2. Za sežigalnice z zmogljivostjo manj od ene tone/h se mejne vrednosti emisij lahko nanašajo na delež kisika 17 %. V takem primeru koncentracije ne smejo preseči tistih, določenih v odstavku 1, deljenih z 2,5.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi države članice izdajo dovoljenje za naprave z nazivno zmogljivostjo manj od ene tone/h, kadar to zahtevajo posebne lokalne razmere, pod pogojem da se upoštevajo mejna vrednost za celotni prah 500 mg/nm³ in vse določbe Direktive 84/360/EGS. Zadevne države članice obvestijo Komisijo in se z njo posvetujejo o teh primerih. Komisija pa o tem obvesti druge države članice.

4. Pristojni organi določijo mejne vrednosti emisij za onesnaževala, ki niso navedena v odstavku 1, kadar menijo, da je to primerno zaradi sestave odpadkov, ki se bodo sežigali, in zaradi značilnosti sežigalnice. Za namene določanja teh mejnih vrednosti emisij organi upoštevajo možne škodljive vplive zadevnih onesnaževal na zdravje ljudi in okolje ter najboljšo razpoložljivo tehnologijo brez čezmernih stroškov. Pristojni organi lahko zlasti določijo mejne vrednosti emisij za dioksine in furane, dokler ne bo sprejeta direktiva Skupnosti o tem posebnem vprašanju.

Člen 4

1. Vse nove sežigalnice komunalnih odpadkov morajo biti načrtovane, opremljene in obratovane tako, da se po zadnjem dovodu zraka za sežig plin, ki nastane pri sežigu odpadkov, na kontroliran in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih vsaj za dve sekundi segreje na vsaj 850 °C v prisotnosti vsaj 6 % kisika.

2. V vseh novih sežigalnicah komunalnih odpadkov se med obratovanjem upoštevajo naslednji pogoji:

- (a) koncentracija ogljikovega monoksida (CO) v zgorevalnih plinih ne sme preseči 100 mg/nm³;
- (b) koncentracija organskih spojin (izraženih kot skupni ogljik) v zgorevalnih plinih ne sme preseči 20 mg/nm³.

Mejne vrednosti iz (a) in (b) se standardizirajo pri naslednjih pogojih: temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kisika ali 9 % CO₂ v suhem plinu.

3. Pogoji, ki se razlikujejo od tistih, določenih v odstavku 1, se lahko dovolijo, če se v sežigalnih pečeh ali opremi za ravnanje z zgorevalnimi plini uporabijo ustrezne tehnike, pod pogojem da se pristojni organi prepričajo, da bo z uporabo teh tehnik količina izpuščenih polikloriranih dibenzodioksinov (PCDD) in

polikloriranih dibenzofuranov (DCDF) enaka ali manjša, kakor pri tehničnih pogojih, določenih v odstavku 1.

Odločitve, sprejete na podlagi določb tega odstavka, in rezultate preverjanj sporočijo Komisiji pristojni organi, ki jih za ta namen imenujejo države članice.

4. Vse nove sežigalnice komunalnih odpadkov morajo biti načrtovane, opremljene in obratovane tako, da se preprečijo emisije v zrak, ki povzročijo znatno povečanje onesnaženja prizemne plasti zraka; zlasti odpadni plini se izpuščajo nadzorovano skozi odvodnik.

Pristojni organ zagotovi, da se višina odvodnika izračuna tako, da se varujeta zdravje ljudi in okolje.

Člen 5

1. Temperature in delež kisika, določeni v členu 4, so najmanjše vrednosti, ki jih je treba upoštevati ves čas med obratovanjem sežigalnice.

2. Koncentracija ogljikovega monoksida (CO), določena v členu 4(2)(a), je mejna vrednost za urno povprečje za vse sežigalnice. Poleg tega mora biti pri sežigalnicah z nazivno zmogljivostjo 1 tona/uro ali več vsaj 90 % vseh meritev, izvedenih v katerem koli 24-urnem obdobju, pod 150 mg/nm³. Ta povprečja se izračunajo tako, da se upoštevajo le ure, ko sežigalnica dejansko obratuje, vključno s časom zagona in ustavitve.

3. Pri drugih snoveh, ki jih je treba stalno spremljati po členu 6:

- (a) nobena od drsečih sedemdnevnih povprečnih vrednosti izmerjenih koncentracij teh snovi ne sme preseči ustreznih mejnih vrednosti;
- (b) nobena od dnevnih povprečnih vrednosti izmerjenih koncentracij teh snovi ne sme preseči ustrezne mejne vrednosti za več kot 30 %.

Pri izračunavanju navedenih povprečnih vrednosti se upoštevajo le obdobja, ko sežigalnica dejansko obratuje, vključno s časom zagona in ustavitve.

4. Kadar so predpisane le prekinjene meritve, se šteje da so mejne vrednosti emisij izpolnjene, če jih ne presežejo rezultati nobene serije meritev, opredeljenih in določenih skladno s pravili, ki jih določijo pristojni organi na podlagi členov 6 (3), (4) in (5).

Člen 6

1. V novih sežigalnicah komunalnih odpadkov se opravljajo naslednje meritve:

- (a) koncentracije nekaterih snovi v zgorevalnih plinih:
- (i) koncentracije celotnega prahu, CO, kisika in HCl se merijo stalno in pri sežigalnicah z nazivno zmogljivostjo 1 tone/h ali več stalno beležijo;
- (ii) v rednih časovnih presledkih se merijo:
- koncentracije težkih kovin iz člena 3(1), HF in SO₂ pri sežigalnicah z nazivno zmogljivostjo 1 tone/h ali več,
 - koncentracije celotnega prahu, HCl, CO in kisika pri sežigalnicah z nazivno zmogljivostjo manj od 1 tone/h,
 - koncentracije organskih spojin (izraženih kot skupni ogljik) na splošno;
- (b) obratovalni parametri:
- (i) temperature plinov na območju, kjer so izpolnjeni pogoji iz člena 4(1), in delež vodnih hlapov se stalno merijo in beležijo. Stalne meritve deleža vodnih hlapov v zgorevalnih plinih niso potrebne, pod pogojem da se zgorevalni plin pred analizo emisij posuši.
- (ii) zadrževalni čas zgorevalnih plinov pri minimalni temperaturi 850 °C, določen v členu 4(1), je treba ustrezno preveriti vsaj enkrat, ko se sežigalnica prvič zažene, in v najbolj neugodnih predvidenih obratovalnih pogojih.

2. Rezultati meritev iz odstavka 1 se standardizirajo pri naslednjih pogojih:

temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kisika ali 9 % CO₂ v suhem plinu.

Kadar se uporablja člen 3(2), pa se lahko standardizirajo pri naslednjih pogojih:

temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 17 % kisika v suhem plinu.

3. Vsi rezultati meritev se zapišejo, obdelajo in predstavijo na primeren način, tako da pristojni organi lahko preverijo izpolnjevanje predpisanih pogojev skladno s postopki, ki jih določijo ti organi.

4. Postopke vzorčenja in merjenja, ki se uporabijo pri izpolnjevanju obveznosti iz odstavka 1, ter lokacijo vzorčevalnih ali merilnih mest morajo predhodno odobriti pristojni organi.

5. Za meritve v rednih časovnih presledkih pristojni organi določijo ustrezne meritvene programe, da zagotovijo, da rezultati predstavljajo normalno raven emisij zadevnih snovi.

Dobljeni rezultati morajo biti primerni za preverjanje, ali so bile ustrezne mejne vrednosti upoštevane.

Člen 7

Vse nove sežigalnice komunalnih odpadkov se opremijo s pomožnimi gorilniki. Ti gorilniki se morajo avtomatsko vklopiti, kadar temperatura zgorevalnih plinov pade pod 850 °C. Uporabijo se tudi ob zagonu in ustavitvi naprave, da se zagotovi, da se zgoraj navedena najnižja temperatura vzdržuje ves čas teh postopkov in dokler so nesežigani odpadki v sežigalni komori.

Člen 8

1. Če meritve pokažejo, da so bile mejne vrednosti, določene v tej direktivi, presežene, se o tem čim prej obvesti pristojni organ. Ta zagotovi, da zadevna sežigalnica ne nadaljuje z obratovanjem, dokler ne izpolnjuje emisijskih standardov, in z ustreznimi ukrepi zagotovi, da se sežigalnica prilagodi ali da preneha z obratovanjem.

2. Pristojni organi določijo najdaljše dovoljeno obdobje kakršnih koli tehnično neizogibnih ustavitve čistilnih naprav, v katerem koncentracije snovi v izpustih v zrak, ki naj bi jih te naprave zmanjšale, presejajo predpisane mejne vrednosti. V primeru okvare upravljaec zmanjša obseg obratovanja ali ga prekine, takoj ko je izvedljivo in do takrat, ko se ponovno lahko začne normalno obratovanje. Sežigalnica nikakor ne sme nadaljevati z obratovanjem več kot osem ur neprekinjeno; poleg tega je skupen čas obratovanja v enem letu v teh pogojih manj kakor 96 ur.

Delež prahu v izpustih nikakor ne sme preseči 600 mg/nm³ v obdobjih iz prejšnjega pododstavka in upoštevajo se vsi drugi pogoji, zlasti pogoji sežiga.

Člen 9

Podatki, predpisani v členu 9 Direktive 84/360/EGS, ter skladno z ustreznimi postopki in v obliki, ki jo določijo pristojni organi, rezultati nadzora iz členov 5 in 6 se dajo na voljo javnosti, ob upoštevanju določb o poslovni tajnosti.

Člen 10

Izjemoma lahko države članice odstopajo od nekaterih določb te direktive in primeru sežigalnic, ki so posebej načrtovane za sežiganje goriv, pridobljenih iz odpadkov (to je goriva, ki so izvedena iz gorljive frakcije komunalnih odpadkov z naprednimi

mehanskimi procesi, namenjenimi doseganju čim večjega potenciala recikliranja takih odpadkov, in pred kakršnim koli dodajanjem snovi za izboljšanje njegovih lastnosti vsebujejo največ 15 % pepela), kadar bi izpolnjevanje takih določb vključevalo čezmerne stroške ali če so take določbe glede na tehnične značilnosti zadevne sežigalnice s tehničnega vidika neprimerne, pod pogojem da:

- te sežigalnice ne sežigajo nobenih odpadkov, ki niso zgoraj opredeljeni (razen dodatnega goriva, uporabljenega za zagon),
- so izpolnjene določbe Direktive 84/360/EGS.

Člen 11

1. V okviru preverjanja, predpisanega v členu 11 Direktive 84/360/EGS, ter tudi v zvezi s členom 4 Direktive države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev, da pristojni organi preverijo izpolnjevanje pogojev, ki se nanašajo na nove sežigalnice po tej direktivi.

2. Ta direktiva ne vpliva na zahtevo člena 12 Direktive 84/360/EGS, da države članice, kadar je potrebno, popravijo pogoje, predpisane v dovoljenju, izdanem sežigalnici.

Člen 12

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 1. decembrom 1990. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 13

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 8. junija 1989

Za Svet

Predsednik

J. L. SAENZ COSCULLUELA